

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ-ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΕΤΟΣ Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 9
ΓΡΑΦΕΙΑ: Πειραιώς 13

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΟΓΚΑΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Ε. ΠΑΣΠΑΛΙΑΡΗΣ

ΟΙΚΟΝ. Δ/ΝΤΗΣ Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ Τ. ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ — ΣΑΒΒΑΤΟ
25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1943
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 3000

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Στοῦ στολισμένου δέντρου, ἕνα κλαδί,
ἕνας μικρούλης φασουλῆς σκαρφαλωμένος
κάποια κουκλίτσα ἔτυχε νὰ ἴδῃ,
σ' ἄλλο κλαδί, — λιγάκι πὺ ψηλά —
κι' ἀμέσως ἐνοιωσε πὺς ἦτανε τρολλὰ
ἐροστευμένος!

Κι' ἄλλα παιγνίδια γέρω. Ἐνα μπαλλόνι,
μιὰ καρμπούζα, μιὰ ροζάνα παρδαλή,
ἐφάνταζαν σι' ὀλόφωτο οαλόνη...
Αὐτά, δὲν εἶχαν ἐνοιους σὺ κεφάλι
σάν τὴν κουκλίτσα μὲ τὰ τόσα τῆς τὰ κάλλη,
πὺ καὶ αὐτὴ φλεδιάριζε τὸν Φασουλή!

Κι' ἦρθε ἡ στιγμή, πὺν θάοθη μιὰ φορὰ
— στιγμή πὺν ἡ Μοῖρα μᾶς χαρίζει κάποια δῶρα —
ἔτσι καὶ τώρα, οἱ καλεσμένοι μὲ χαρά,
περικυκλώσανε τὸ δέντρο — συμφορὰ!... —
νὰ μοιραστούνε τὰ παιγνίδια ἦταν ὄρα!

Σὲ μιὰ γορὰ κυρία ἔτυχε ὁ φασουλῆς
— δὲν ἦτανε γραμμένο μὲ τὴν κοῦκλα του νὰ ζῆσῃ —
Ἐκείνη πάλι τὴν ἐκέρισε ἕνας γέρος παραλλῆς..
Κι' ἐνῶ τριγύρω ἀκούγονταν τὰ γέλοια, τὰ κροσιτάλλινα
κι' οἱ δὲν τοὺς ἀπ' τὰ μάτια τοὺς τὰ γυάλινα,
ἄφησαν ἕνα δάκρυ νὰ κολῆσῃ!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΜΑΣ

Η ΧΡΙΣΤΙΝΑ

τοῦ Ι. ΣΑΜΠΕΛΙΟΥ

Κοιτικὴ ἔκδοσις ΓΙΑΝΝΗ ΣΙΑΕΡΗ

Τοῦ κ. ΝΙΚ. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗ

Ὁ ἐκδότης κ. Π. Δρανακῆς ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ μιὰν σειράν λογοτεχνικῶν γραφικῶν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ἐξ αὐτῶν, τὰ θεατρικὰ ἔργα εἰς ἀνέθεσις καλῶς ποιῶν, εἰς τὸν κ. Γιάννην Σιδέρη, τὸν γνωστὸν λογοτέχνη, θεατροδιδῆν καὶ ἔφορον τοῦ θεατρικοῦ μουσείου. Ὁ κ. Σιδέρης εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐκτὸς τῆς ἐιδικῆς μελέτης του περὶ τὰ θεατρικὰ μᾶς ζητήματα, διαθέτει ἰκαί τὴν ἰδιότητα τοῦ ὡς ἐπιστήμονος φιλολόγου. Μὲ αὐτὰ τὰ δύο μεγάλα προσόντα ἐδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ ἐκδότου καὶ παρέδωσε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα «νεοκλασικά» ὡς τὰ εἶπομε, δηλαδὴ τὴν «Χριστίνα» τοῦ Ζαμπελίου, τὸν «Βασιλικὸν» τοῦ Μάτεσι, τὸν «Ὀδοιπόρον» τοῦ Π. Σούτσου, τὴν «Βαβυλωνίαν» τοῦ Βυζαντίου, τὴν «Ἀσπασίαν» τοῦ Ι. Ρ. Νερούλου, τὸν «Ἀχιλλέα» τοῦ Χριστοπόλου καὶ τὴν «Γαλάτειαν» τοῦ Βασιλειάδου.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἔργα κατέχουν σημαντικὴν θέσιν εἰς τὴν (Συνέχεια σὴν 3ην σελίδα)

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ

Τῆς ἐκ κτῆς συνεργάτιδος μας Κας ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΛΛΑΟΥΝΗ

Γ'. (τελευταῖο)

Τόμος ἐλόκληρος κι' ὄχι μονάχα τὰ τρία ἀρθράκια τοῦ περιοδικοῦ μας, θὰ χρειαζόταν γιὰ νὰ ἐξιστορήσῃ τὴν δόξοσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος, τῆς περιπλανήσεως του, τοῦς θριάμβους του καὶ τῆς ἀποτυχίας του, τὴν ἀνοδο καὶ τὴν καταβάραρσόν του. Ἀντίστοιχα, θὰ χρειαζόταν μακρὰ μελέτη γιὰ νὰ βρῆς καὶ ν' ἀναπτύξῃς τῆς αἰτίας πὺ ἐμποδίζανε μιὰ κανονικὴ καὶ συστηματικὴ λειτουργία μιᾶς Ἑλληνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, μιᾶς Κρατικῆς ἢ Δημοτικῆς Ὀπερας καὶ νομίζω πὺς ἂν καμμιά μέρα γίνῃ ἡ μελέτη αὐτὴ ἀδοτηρὰ κι' ἀντικειμενικὰ, ἕνα μέρος ἀπ' τὸ φιλίξιμο θὰ πέσῃ πάνω στοὺς ἴδιους τοὺς ἠθοποιούς καὶ μουσικούς τοῦ Μελοδράματος, λιγάκι καὶ σὺν ἴδιον τὸν ἀειμνηστο Λαυράγκα, πὺ μ' ἔδωκε τοὺς ἐνθουσιασμούς, τῆς ἀντοθίας καὶ τοὺς ἀγῶνες τοὺς, δὲν καταφέρνανε νὰ δουλέψουν συστηματικὰ κι' ἐπιμονα, πότε παρασυρόμενοι ἀπὸ ἀμπερὸς φιλοδοξίας, ἐγωισμοῦς κι' ἀνείηλιες, πότε πέφτοντας ἔξω ἀπ' τοὺς ὑπολογισμούς τοὺς ἀπὸ ὑπερβολικὴ ἐκτίμησῃ τῶν δυναμειῶν τοὺς καὶ μὴ κατορθώνοντας ἔτσι νὰ ἐπιβληθοῦν σὴ συνείδησῃ τοῦ κόσμου καὶ τῶν κυβερνήτων. Γιατί, δὲν εἰσιψαν καθεὶ τόσος καὶ οἱ ὑποστηρικτῆς, οἱ

Μακίηδες τοῦ Μελοδράματος, οἱ καθεὶ εἰδους οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως — ἐταιρεῖες ἰδρύθησαν μὲ σκοπὸ τὴν ὑποστήριξῃ του, κεφάλαια διατεθήκαν ἀπὸ φιλόμουσους ἰδιώτες ὄσο καὶ ἀπὸ μερικὸς ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς καλλιτέχνης. Στὰ 1906, ἂν δὲ γελίξῃς, ἕ περιεχόμενος Ἀρνητικῆς, μόλις ἀγόρασε τὸ οἰκόπεδο πὺν τώρα ἐρκοκονοκίαι τὰ «Ὀλύμπια» κι' ἔκτισε ἕνα κομψὸ θερινὸ θέατρο γιὰ τὸ θέλασ ποικιλιῶν πὺ εἰς φέρει ἀπ' τὴν Ἐρῶπη, ἐνθουσιασθήκε τόσο ἀπ' τὸ Μελοδράμα, ὡστε παρατίθησε καθεὶ ἄλλη θεατρικὴ ἐπιχειρήσῃ καὶ βάλθηκε μὲ τὰ σωματὰ του σὺ Μελοδράμα, παραχωρώντας του τὸ θέατρο του καὶ γενικὰ κάνοντας ὅτι μπορούσε γι' αὐτό. Ἀργότερα πάλι, δταν τὸ θέατρο περιήλθε σὺν Ν. Καραντινὸ καὶ ἀνοικοδομήθηκε σὺ κλειστό, ὁ ἰδιοκτῆτης Καραντινὸς ἐγίνε ὁ προστάτης — ἀγγελος τοῦ Μελοδράματος διαθετόντας ἀφιλοκαρδῆς τὸ θέατρο του καὶ ἐνισχύοντας τοὺς μελοδραματικούς ἠθοποιούς μὲ κάθε τρόπο. Στὰ «Ἀπομνημονεῖματα» τοῦ Λαυράγκα, ἀνάμεσα σὺς διηγήσεις μὲ τῆς περιπλανήσεως τοῦ Μελοδράματος τόσο σὺς ἐπαρχίες ὄσο καὶ σὺς ἐξωτερικὸς (Τουρκία, Αἴγυπτος, Ρουμανία, Ρωσία) βρῖσκε κανεῖς συχνὰ ὄνοματα ἀπὸ (Συνέχεια εἰς τὴν 3 σελίδα)

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΑΠ' ΤΟ ΓΙΩΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Καλὴν ἐσπεραν ἄσοχοντες κι' ἂν εἶναι ὄρισμός σας
Χριστοῦ τὴ θεία γέννησῃ νὰ πὺ σὺ ὀδοχοντικό σας.
Ἐκ τῆς Περούσις ἔσοχονται τρεῖς μάγοι μὲ τὰ δῶρα
κι' ἄστρον λαμπρὸν τοὺς ὀδηγεῖ σὴν... ἦσυχῃ
(μᾶς χῶρα!!)

Οἱ ἄστρονόμοι ἐρωτοῦν: Ποιὸ εἶν' αὐτὸ τὸ
(ἄστέρι
πὺν τοὺς τρεῖς μάγους τοὺς γνωστοὺς ἐφέτος
(ἔχει φέσει
κι' ἀπὸ τὸν γεροντότερο μὲχρι τοῦ νεωτέρου
ὄλοι ἐξήρουν πὺς πρόκειται περὶ τοῦ ἄστρον:
(«ΕΣΠΕΡΟΥ»
Μὰ ὁ Οἰκονομίδης ἔδωσε ἐξήγησῃ ἐναντία:
γιατί ὄπως λέει ὁ ΕΣΠΕΡΟΣ βρῖσκειται σὺ
(Χαντεῖα!

Ἐφέτος μὲ τὸ «Χάλαρεν» ταξίδεψαν οἱ μάγοι
κι' οἱ Ἑλληνες δὲν φάνηκαν οἱ... φασιολοφάγοι!
Στὸν Πειραιᾶ σάν ἔφτασαν οἱ μάγοι ἐρωτοῦσι
γιατί φέτος σάν πέρσιον δὲν μαζεντήκαν τόσο;
Μὰ ἐδῶς πῆσαν ἀπάντησῃ εἰς τὴν ἐρώτησῃ του...
Ἄν τῶν πὺ ὄσοια οἱ Ἑλληνες, τῶν ὄνται...
(μεταξύ τους!

Στὸν Ἀθῆνων σάν ἔφτασαν τὴν πόλῃ τὴν κο-
(κέτια
ρωτήσανε πὺν παίζουνε οἱ Ἀθηναῖοι «Ρουλέτια»
καὶ μὲ τὸ ὄφος πονηροῦ τοὺς εἶπανε κι' ὄπουλον:
Στὴ λέσχη τοῦ... Πατοζίκιον καὶ τοῦ... Ἀσημα-
(μακοπούλου!
Ἐμπίησανε σὺς «Γκαζοζῆν» καὶ πλήρωσαν γεν-
(ναῖα

μὲ ὄδηγὸν τὸν Κυριακὸν κι' εἰσποράκταρα... Ποιῖα.
Μάγος—ὁ Γιάννης φώναξε, ἐπάθαμε ζημιὰ
ἄνδρες ἔχει τὸ Γκαζοζῆν γυναικὰ δμῶς καμμιά!

—Μπορεῖτε νὰ μοῦ βγάλετε μιὰ ἄδεια κνηροῦ
γιὰ νὰ σκοτώσω πῆσαν μὲ σκάγια τῆ... Λαγοῦ!
Κιὸ Κυριακὸς τοῦ φώναξε: πῆσαν λοιπὸν χαμπαῖ
μὲ σκάγια δὲν σκοτώνεται Γιαννάκι μου τό...
(φᾶρι!!)

Στοῦ Παπαγιάννη πῆσαν οἱ μάγοι τὸ ἄλλο βράδι
κι' ἄκουσαν ἔσφρον τὴ φωνῃ τοῦ Νίκου τοῦ Μη-
(λιάδη
— Ἀπάνω του! Τὸν φάγαμε! Ἀσῶτον μωρὸ
(Τριφύλλη

— Ἀπάνω του Ρε Μάτεσι—μᾶς ἔκανε ορεζίλι!
—Ὁ Ἀποστολῆς μούδωσε μιὰ γροθιά σὺν μάτι!
—Ὁ Σαμαριζῆς ἀπ' τῆς μπουνιῆς θὰ μείνη σὺ
(κορβεβᾶτι

Τὸ «ρε!» ἔδινε κι' ἔπαιρνε ἀπ' τοὺς λεπτοὺς
(ἰππότες
«Ρε!» πρώτη ἀπ' τῆς... Ἑλληνικῆς—ἀγαπητῆ
(μου—νότες

—Ἐγίνε μέγας τοακομῶς, τραβήχτηκαν μαλλιά
κι' ἄφοῦ τέλος σταμάτησαν τὸ φοβερὸ κανυὰ τοὺς
ἐκάθησαν σὺ ἀνά τῆς
σὴ... «Γρωμισμένη τῶς φουκῆ!»

Στὸ «Μοντιὰλ» σάν ἔφτασαν οἱ μάγοι εἶδαν ὄτι
μπρὸς σὺν ταμείον τὴν ὄδρᾶ ἦταν ἐκεῖνοι
(πρῶτοι
κι' ἐνῶ πὺν καθῆσανε μὲ λύπη τοὺς μεγάλῃ
εἶδαν πὺς σὺν... Βασιλειὸ τῆς τζᾶζ δὲν μπι-
(ναν ἄλλοι!

—Μὰ ὁ Σπάρτακος μὲ τὴν Ἡρώ κι' ἡ Βλαγο-
(πούλου ἢ Ρένα

σάν εἶδαν τὰ πρόσωπα τῶν μάγων λυπημένα
τοὺς εἶπαν: Διῶξτε φίλοι μου τῆς θλιβερῆς σας
(σκέψεις

Οἱ... Βασιλιᾶδες δέχονται... σπανίως ἐπισκέψεις!!

Τὴν ἄλλη μέρα πῆσαν σὺν θλασο τῶν «Ἀσῶν»
πὺν εἶναι—ὄπως λένε αὐτοὶ—ὁ πρῶτος τῶν
(διάσων
παίζανε μαῦρο κόκκινο πίσω ἀπὸ τὴν Ἀδλαῖα
ὁ ἕνας... Κοκκίνη πόνταρε κι' ὁ ἄλλος τὸν...
(Μαυρεῖα!

Κατόπιν ἀνακάτεψαν οἱ «ἄσοι» τὰ χαρτιά τους
καὶ κάλεσαν τοὺς θεατᾶς νὰ παίζουνε λιγάκι
κι' ἄφοῦ τὸν παρονοῖαζαν ὄλο «Ἀσῶν καπάκι»
οἱ θεατᾶ ἦσαν φορικό νὰ χάνουν τὰ... λεπτὰ τους!!

Γι' αὐτὸ καὶ τώρα προτιμοῦν νὰ ὄνται σὴν
(«Ρουλέτια»
πὺν ὄλοι ὄμοθυμᾶ δὲν σὺν τὸ λένε νῆτα-οκέτια
ὄτι δὲν χάνουνε ποτὲ
γιατί ὄποιο νούμερο κι' ἂν... βγῇ κερδίζουνε οἱ
(θεατᾶ!

Σάν τέλειωσε ἡ παράστασῃ οἱ μάγοι οἱ ὄστυχῆς
πέσαν κι' οἱ τρεῖς τοὺς ὄνοματα αὐτῆς τῆς ἐποχῆς
τοὺς ἦσανε τρεῖς ἄσοκες σφαῖρες μὲ τὸ
(σκοτιάδι
καὶ ἡ ψυχῃ τους ἔφτασε ψηλά-ψηλά σὺν... λ-ἀδι!!!

Κι' αὐτὸ διότι κάνανε ἕνα μεγάλο σφάλμα
δὲν πῆσαν ν' ἀγοράσουνε φανάρι ἀπὸ τὴν...
(«ΑΔΜΑ»
(«ΑΔΜΑ»

ΓΙΩΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΜΕΣ' ΑΠ' ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

Μέσ' απ' τὰ σύννεφα ἡ σελήνη μᾶς φωτίζει
καὶ μᾶς θυμίζει—τί δὲν μᾶς θυμίζει—
παλιές, γλυκιές συνήθειες
—μύριες μικρές ἀλήθειες—
κι' ἐλπίδες
ποὺ χάθηκαν καὶ οὐόσανε
στὴς ζήσης τῆς φροντίδες.

1943

ΦΩΤΗΣ ΑΣΤΕΡΗΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΣΩΝ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Μιά μέρα σάν τὴν σημερινή,
πάντοτε φέρνει στὴν μνήμη μᾶς,
διάφορες ἀναμνήσεις καὶ κατὰ
τὸ πλεῖστον εὐχάριστες. Ἡ ἀτμό-
σφαιρά της βλέπετε εἶναι ξεχω-
ριστή, γι' αὐτὸ καὶ τὸ κάθε τι
ποὺ εἶναι συνδεδεμένο μαζί της,
μένει πιὸ βαθειὰ χαραγμένο στὴν
ψυχή. Τὶ θὰ λέγατε λοιπόν,
ἀν μαθαίνατε λίγες χριστουγεν-
νιατικὲς ἀναμνήσεις μερικῶν—ἀ-
φοῦ ὁ χώρος δὲν μᾶς τὸ ἐπιτρέ-
πει—ἀγαπημένον σας ἀσσω τῆς
σκηνῆς; Θέλα ἐνδιαφερόμενοι βέ-
βαια... Γι' αὐτὸ κι' ἐμεῖς προμα-
ντέοντες τῆς ἐπιθυμίας σας φρο-
ντίσαμε νὰ σας ἱκανοποιήσουμε μὲ
τὴν καμπάνια μᾶς αὐτή, ποὺ σὰς
τὴν προσφέρουμε σάν χριστουγεν-
νιατικὸ ἀνομήμα. Οἱ πολλοὶ ἀ-
παιτητικοὶ ἴσως τὸν θεωροῦν
κάπως... φτωχικὸ ὡς ὄνομα ἑνὸς
περιοδικοῦ πρὸς τοὺς ἀναγνώστες
του... Ἀλλὰ τοὺς ὑπερθυμίζουμε
τὸ ῥητὸ «Πᾶς γὰρ κόμ ἀλά-
γχε»!... Ἀδελφ.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΕΣ ΚΑΛΟΥΤΑ

Βέβαια εἶναι δύσκολο σ' ἕνα
καλλιτέχνη νάχη πάντοτε ἐτοιμὴ
τὴν ἀπάντην γιὰ τὸν... ἀτάκτικο
δημοσιογράφο ποὺ πέφτει σάν
μπόμπα μὲς τὸ καμαρίνι του καὶ
τοῦ ζητᾷ μέσα σὲ δυὸ λεπτὰ νὰ
τοῦ πῇ... μιά χριστουγεννιατικὴ
ἀνάμνησι. Μὰ ὁ ἐπιμένον νικᾷ...
Λίγο θρόσος, ἀκόμη (χαρακτηρι-
στικὸ κι' αὐτὸ τοῦ... εὐσυνείδητου
ρεπόρτερ) καὶ ἡ δις Ἄννα Κα-
λουτᾶ, ἀναλαμβάνει νὰ ἱκανο-
ποιήσῃ τὴν... ἀξίωσι τὴν δική
μᾶς, καὶ τὴν περιέργεια τὴν δι-
κή σας.

—Θυμάται ἕνα προτότυπο δῶ-
ρο, ἑνὸς ἀνεκδιήγητου θαυμα-
σιοῦ της (τῆς μάλιστα αὐτῆς—
κι' ὡς μὴν τοὺς κακοφανῇ τὸν
κυρίον— τῶν πρωταγωνιστριῶν
μᾶς) ποὺ τῆς ἔκανε ἕνα βράδυ
παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων.
Τὶ ἦταν νομίζετε; τριάντα τέσσα-

ρες (ἀριθ. 34) φουσκες—μπαλό-
νια, διάφορον χρωμάτων καὶ με-
γεθῶν, ποὺ τὶς εἶχε ἀφήσει μαζί
μὲ μιά εὐχέτηριό κάρτα του σὺν
γαρᾶς ποὺ ἐβαζαν τὸ πασίγνω-
στο... προπολεμικὸ αὐτοκινητάκι
του.

—Καὶ τί τὰ κάνατε τόσα μπα-
λόνια; ρωτῶ.
—Τὰ πῆρα σπῆτι, καὶ ὅπου
μοῦ ἐρχόταν ἔδεναν κι' ἀπὸ ἕνα
στὰ κρεββάτια, στὸ πιάνο, στὴν
τουπλέττα, στὶς πόρτες... Ἄν ἔ-
μπαινες ἑξαφικὰ θὰ νόμιζες πὼς
βρισκόσουν σὲ βᾶσι... ἀεροστά-
τοι!

—Καὶ τὴν ἄλλη μέρα;
—Τὴν ἄλλη μέρα τὰ βρήκαμε
ὅλα, περμένα καὶ χρωμένα σάν
τὸ μούτρου ἐκατοχρονῆς γρηᾶς...
Μὰ ἐγὼ νομίζω πὼς εἶχαν πά-
θει ὅτι καὶ τὰ ὄνειρα τοῦ ἐνο-
χλητικοῦ δὲν—Ζουὰν ἔπειτα ἀπὸ
τὴν ἀναπάντεχη χυλόρηττα.

Κρίμα στὰ μπαλόνια... Ἄν τὰ-
χαμε τώρα πόσα λεπτὰ θὰ πιά-
ναμε στὴν μαύρη...
Ο Κ. Κ. ΜΑΥΡΕΑΣ

Ἐνα ἀληθινὰ ἀναπάντεχο χρι-
στογεννιατικὸ ρεββιδόν μᾶς δη-
γηθῆκε ὁ κ. Μαυρέας ποὺ περά-
σε ὡς στρατιώτης στὴν Σμύρνη
τὸ 1921 ὅταν ἔπαιζε σὸ στρα-
τιωτικὸ θέατρο, ποὺ ἦταν ἀπο-
σπασμένον.

Θὰ ἦταν ἀρκετὸς καιρὸς ποὺ
κάθε βράδυ σκεδὸν ἔπαιρνε διά-
φορες ἐπιστολὲς ἀπὸ μιά ἄγνω-
στη κυρία—ἔτσι τοῦλάχιστον ἔ-
δειχνε ὁ γραφικὸς χαρακτήρας—
ποὺ τοῦ ἐξέφραζε τὸν θαυμασμό
της, καὶ τὸν προσκαλοῦσε νὰ πᾶ
καὶ σὸ σπῆτι της... νὰ γνωριστοῦ-
νε καλλίτερα. Μετὰ πολλὰ, καὶ
συγκεκριμένα, τὴν παραμονὴ τῶν
Χριστουγέννων, μετὰ τὴν παρά-
στασι ἀποφάσισε νὰ ἱκανοποιή-
σῃ τὶς τόσες θερμῆς παρακλήσεις
τῆς ἄγνωστης θαυμάστριάς του...
(Συνέχεια εἰς τὴν 4η σελίδα)

Η ΧΡΙΣΤΙΝΑ

(Συνέχεια ἀπ' τὴν 1η σελίδα)

ἱστορίαν τοῦ θεάτρου μᾶς, εἶναι
μὲ ἄλλους λόγους σταθμοί.
Ἐπομένως, ὅταν ὀλοκληρωθῇ ἡ
ἐκδοσίς των θὰ εἶναι τοῦτο πρῶ-
της γραμμῆς διαφωτιστικὴ ἐργα-
σία δι' ὅσους ποθοῦν νὰ γνωρί-
σουν τὰ ἐκάστοτε πνευματικὰ ρεῦ-
μάτα τοῦ ἐπεκράτησαν εἰς τὸ θέ-
ατρον μᾶς.

Ὡς πρῶτον δείγμα τῆς ὅλης
ἐργασίας τοῦ κ. Σιδέρη, ἔχομεν
τὴν «Χριστίαν», τὴν τραγωδίαν
τοῦ Ζαμπέλιου, τοῦ ὁποίου τὰ
ἔργα ἐπαίχοντο πρὸ τοῦ 1821. Ἡ
ἐργασία τοῦ κ. Σιδέρη ἀρχίζει
μὲ πλατυτάτην «Εἰσαγωγήν» ἐκ
πεντήκοντα πυκνοτυπωμένων σελί-
δων, ὅπου θίγονται καὶ λύονται
πάντα τὰ ζητήματα τ' ἀφορῶντα
τὸν Ζαμπέλιον ὁμοῦ μὲ τὸ κάθε
τι ποὺ ἀφορᾷ τὴν πνευματικὴν
καὶ καθαρῶς θεατρικὴν ἀποφιν
τῆς ἐποχῆς του. Ἰδιαιτέρα δὲ ὁ
λωρ φροντίς καταβάλλεται περὶ
τὸν καθορισμὸν τῶν αἰτίων (τῆς
ἰδιοτύπου γλωσσικῆς μορφῆς τοῦ
Ζαμπέλιου καὶ ἐκτίθενται μετ'
ἀκριβείας νέαι ἀντιλήψεις περὶ
τοῦ περὶ τὸν Σολωμὸν γλωσσικοῦ
ἀγῶνος.

Ἐκ τῶν ἑνδεκα τραγωδιῶν τοῦ
Ζαμπέλιου, ὁ κ. Σιδέρης ἐπροτί-
μησεν, ὡς ἦτο δίκαιον, τὴν «Χρι-
στίναν», καθόσον αὐτὴ εἶναι ἡ
περισσότερον παιχθεῖσα τραγω-
δία του μέχρι τοῦ 1912, ἡ μάλ-
λον δηλονότι ἐπιδράσασα εἰς τὴν
οἰανδήποτε διαμόρφωσιν τοῦ θε-
άτρου μᾶς.

Μετὰ τὴν «Εἰσαγωγήν», τὴν
μεσητὴν ἀπὸ βαθεῖαν καὶ ἐπιστι-
μονικὴν γνώσιν, ἀκολουθεῖ τὸ
κεῖμενον τῆς «Χριστίνας» μὲ ἀ-
φθόνους ὑποσημειώσεις σημεῖω-
σεις μὲ διορθώσεις ἐνίων στίχων καὶ
μὲ πλήρη ἐρμηνείαν γλωσσικῆς
καὶ θεωρητικῆς φύσεως. Τὸ κει-
μενον καὶ ἡ ἐρμηνεία του καλύ-
πτουν ἑνενήκοντα τέσσαρας σελί-
δας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Ζαμπέλιος
εἰς τὰς περισσότερας τραγωδίας
του ἔχει καὶ χορικά. Ἐνα τοῦ-
ταυ, χαρακτηριστικώτατον ἐκλέ-
γει ὁ κ. Σιδέρης καὶ μᾶς δίδει
ἐν προλόγῳ πλήρη εἰκόνα περὶ
τῶν χορικῶν εἰς νεοελληνικὰ θεα-
τρικὰ ἔργα, καθόσον πολλὰ ἔχουν
γραφεῖ μὲ χορικά, καὶ ἡ ἐκδοσίς
τελειώνει μὲ πίνακα τῶν πλέον
δυσκόλων φράσεων ποὺ ἀπαν-
τῶνται εἰς ὅλας τὰς τραγωδίας
τοῦ Ζαμπέλιου, εἰς τρῶπον ὥστε
ὁ θέλων νὰ μελετήσῃ ὁποιανδή-
ποτε ἐκ τῶν τραγωδιῶν του νὰ
ἔχη πλήρη βοήθημα.

Τοιαύτῃ ἐν συντομίᾳ εἶναι ἡ
νέα ἐργασία τοῦ κ. Σιδέρη, τοῦ
συγγραφέου τοῦ «Κομειδίου»
καὶ τόσων ἄλλων μελετῶν διὰ τὸ
θέατρον μᾶς, πρὸς δὲ ἐφόρον τοῦ
θεατρικοῦ μέθου Μουσείου, τὸ ὁ-
ποῖον μὲ τόσας φροντίδας καὶ
κόπους κατήρτισε καὶ συντηρεῖ.
Τὸ πόσον δὲ χρησίμον εἶναι τὸ
Μουσεῖον αὐτὸ ἀποδεικνύεται καὶ
ἀπὸ τὴν χρῆσιν τῶν παραγραμμά-
των καὶ ἄλλων σπανίων νεοκο-
μμένων τῶν ἐναποταμιευμένων εἰς
τὴν συλλογὴν του καὶ τῶν ὁποί-
ων ἀφθόνως ἐξήγησε τὴν ἐκδο-
ρίαν ὁ κ. Σιδέρης κατὰ τὴν συγ-
γραφὴν τοῦ προλόγου καὶ τῶν
σημειώσεων τῆς «Χριστίνας».
Διὰ τὴν νέαν αὐτὴν ἐργασίαν

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια ἀπ' τὴν 1η σελίδα)

διάφορους μακίχ-ες ποὺ προσφέ-
ραν κάθε τόσο λιγότερα ἢ παρό-
τερα γιὰ τὸ Μελοδράμα, μὲ ἀποτέ-
λεσμα πάντα τὴν διάλυσιν καὶ τὴν
κακομοιρίαν. Τὸ ἄλλο, τὸ μεγαλύτε-
ρο φταίξιμο εἶναι τοῦ κράτους, τῶν
ἀνθρώπων ποὺ βρισκόντουσαν στὴν
ἐξουσία ἀνθρώπων μορφωμένων μο-
νόπλευρα ποὺ ποτὲ τοὺς δὲν ἔδι-
ναν τὴν σημασία ποὺ ἔπρεπε στὴ
Μουσικῇ καὶ δὲν καταλάβαιναν πό-
σο ἀπαραίτητῃ, πόσο ἐπιτακτικῇ
ἦταν ἡ ἀνάγκη τῆς ἱδρύσεως ἑνὸς
Ἐθνικοῦ Μελοδραμάτος.

Ὅτις ὁ θρηλαξὸς ποὺ σημείωσε ἡ
«Διὸς» τοῦ Λαυράγκα στὰ 1909 ἡ
πρῶτῃ Ἑλληνικῇ «γκράντ - ὀπε-
ρά»—συγκίνησε κανέναν ἀπ' τοὺς
ἐπίσημους, οὕτως ἡ διαρκὴς ἐμφά-
νισις ὅλο καὶ νέων καλλιτεχνῶν
ποὺ μὲ τὴ φωνὴ τους καὶ τὸ τα-
λέντο τους ξεπερῶσαν τὸ κοινὸ.
Ἡ Κοκκίνη, ἡ Βλαχοπούλου, ἡ
Κυπαρισσοῦ, ὁ Μωραΐτης, ὁ Βακα-
ρέλης, ὁ Κατζηλοῦκας, ὁ Πασχα-
λίδης, ὁ Φλωριανός, ὁ Ἀγγελο-
πούλας, ἦταν καλλιτέχνες πρῶτης
γραμμῆς—καὶ τόσοι τόσοι ἄλλοι
ἀκόμα!—ποὺ συχνὰ εἶχαν ἀναμ-
νηθῆ μὲ ξένους, μεγάλες καλλιτέ-
χνες. Ἐξ ἄλλου τὰ ὄρθρα ἐβαζαν
ὅλο καὶ νέους τραγουδιστὰς, ποὺ, ἡ
ἔμμενον παραγνωρισμένοι, ἡ τρα-
βοῦσαν γιὰ τὴν Ἑλπίδα καὶ τὴν
Ἀμερικὴ μὲ τὴν πίκρα στὴν ψυχὴ
καὶ γυρίζοντας κάθε τόσο προσπα-
θοῦσαν νὰ ἐπιβίωσουν τὸ Κράτος
ἀπ' τὴν ἀδιαφορίαν του καὶ νὰ
τὸ σπρώξουν—μάταια διωκ—στὴν
ἀπόφασιν τῆς ἱδρύσεως μᾶς ἐπίση-
μης Λυρικῆς Σκηνῆς. Ὁ Ἀγγελο-
πούλας ἀφῆκε ὅλας τῆς δόξας
του στὴν Ἰταλίαν γιὰ νὰ συνεργα-
σθῇ μὲ τὸ Ἑλληνικὸ Μελοδράμα, ὁ
Λάππας τὸ ἴδιο κατέδρακε ὑπερ-
θρῶπως προσπαθεῖς χωρὶς ποτὲ νὰ
ἀκουσθῇ.

Δυὸ ἀκόμα σταθμοὶ στὴν ἱστορίαν
τοῦ Μελοδραμάτος θὰ μᾶς ἀπα-
σχολήσουν. Ὁ ἕνας εἶναι ἡ ἀρι-
στὴν στὴν Ἑλλάδα ὅπως ἄλλες ἰσπα-
νίας τραγουδιστριάς Ἑλβίρας ντὲ
Ἰντάλγκο, ὁ ἄλλος ἡ ἱδρύσις ἀπ'
τὸν Καλομοίρη τοῦ Ἐθνικοῦ Με-

τοῦ κ. Σιδέρη, ὡς μοῦ ἐπιτραπῆ
νὰ ἐκφράσω τὴν μεγάλην μου εὐ-
χαρίστησιν καὶ τὸν ὀπωσδήποτε
ἐνθουσιασμὸν μου, καθόσον διὰ
πρῶτην φορᾶν μελετῶνται μὲ τό-
σην ἐπιστημονικὴν εὐσυνειδησίαν
κεῖμενα τοῦ νεοελληνικοῦ θεά-
τρου καὶ ἀνοίγονται νέοι δρόμοι
εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ θεάτρου μᾶς.
Ὅσοι μελετήσουν τὴν ἐκδοσιν
τῆς «Χριστίνας» θὰ ἴδωσιν πόσον
ἔχω δίκαιον ποὺ δὲν ἀφῆσα τὸν
ἐνθουσιασμὸν μου νὰ ἐκχειρίσῃ
θερμότερος, καθόσον—διατὶ νὰ
τὸ ἀποκριθῶ;—ὀμιλοῦν διὰ τὸν
κ. Σιδέρη, ὅσπου πνευματικὸν
ἐκ τῶν ὁστέων μου καὶ μοναδι-
κὸν καὶ ἀπαράμιλλον συνεχιστὴν
ἐπὶ τὸ καλλίτερον τῆς πενιχρᾶς
διὰ τὸ θεάτρον μᾶς ἐργασίας
μου, νομίζω ὅτι ὀμιλοῦν διὰ τὸν
ἑαυτὸν μου καὶ συνεπῶς οἱ δι-
σταγματῆ μου αὐξάνουν. Ἀσφαλῶς
ὅμως δὲν θὰ ὑπάρξουν δισταγματῆ
διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Χρι-
στίνας», ὅπερ εἶναι καὶ τὸ σπου-
δαιότερον.

ΝΙΚ. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

λοδραματικὸ Ὀμίλου. Ἡ Ἰντάλ-
γκο πρωτοῦλθε στὴν Ἀθῆνα στὰ
1919 κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Λαυ-
ράγκα γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη πα-
ράλληλα μὲ τὸ θέατρο τοῦ «Ἑλλη-
νικοῦ Μελοδραμάτος» ποὺ διεῦθνε
ἐκεῖνος στὰ «Ὀλύμπια», ἐργαζόταν
καὶ δεύτερος μελοδραματικὸς θέα-
τρος σὲ Δημοτικὸ θέατρο μὲ διευ-
θυντὴ τὸν Ἀλέκο Κυπαρισσοῦ καὶ
μὲ συνεργασίαν τοῦ Ὀδυσσοῦ Λάππα
κι' ὁ ἀνταγωνισμὸς ἀνάγκασε τὸν
Λαυράγκα νὰ ἐνισχθῇ τὸ θέατρο του
μ' ἕνα καινούριον δυνατὸ «νοῦμε-
ρο». Ἡ Ἰντάλγκο ἀποθεώθηκε ἀπ'
τοὺς Ἀθηνοῦς, ἔναρξθη συχνὰ
καὶ ἡ συνεργασία τῆς ἀνέθεσις ἀ-
ληθινὰ τὸ ἐπέπεδο τοῦ Ἑλληνικοῦ
Μελοδραμάτος, ὅσπου ἐγκαιροτά-
θηκα ὁριστικὰ ἐδῶ, ὡς καθηγήτρια
τοῦ Ὁραίου Ἀθηνῶν.

Ὁ «Ἐθνικὸς Μελοδραματικὸς Ὀ-
μίλος» πάλι, ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν
Καλομοίρη στὰ 1943 ἀπὸ μαθητῆς
καὶ ἀποφοίτους τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁ-
ραίου. Δὲν κρατήθηκε πολὺ. Ὡς
τόσο ὁμοῦ ἀπ' αὐτὸν τὸν μελοδρα-
ματικὸ ὄμιλο ἐπεταχθηκα ἀστέ-
ρια πρῶτου γεγεθῶς ποὺ—δυστυ-
χῶς γιὰ μᾶς—πῆραν τὸ δρόμο γιὰ
τὸ ἔξωτερικόν: Ὁ Μοσχονάς, ἡ Νι-
κολαΐδου, ἡ Παπαναστασοῦ, ἡ
Φλερῶ καὶ ἄλλοι πολλοί.

Γενικὰ ἡ κατάστασις ποὺ παρα-
κολούθησα προσωπικὰ ἀπὸ κοντὰ
γιατὶ στὰ 1932 γύρισα στὴν Ἑλ-
λάδα ἐπιτὰ ἀπὸ εἰκοσάχρονη ἀ-
πουσία σὲ ἔξωτερικόν—διαγραφῶ-
ταν ὡς ἐξῆς: Ἐίχαμε ἦδη ἀποκτί-
σῃ μᾶστρους περιουτῆς, διπλά
στὸν Λαυράγκα—Βαλτασιώτης,
Κυπαρισσοῦ, Καραλιθάνου, Ζώρας
—εἶχαμε περιφθμισοὺς τραγουδιστὰς
ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ σχηματίσουν
ὄχι ἕνα ἀλλὰ δύο μελοδραματι-
κὸν θέατρος, οἱ συνθέτες μᾶς ἔ-
γραφον Ἑλληνικὰς Ὀπερας μὲ ἑλ-
ληνικὴν μουσικὴν κι' ἑλληνικὰ θέ-
ματα, καὶ μόνον μιά ἐπίσημη Λυρι-
κὴ Σκηνὴ δὲν εἶχαμε. Στὰ «Ὀλύ-
μπια» δινόταν ὀραδικὰ μπουλου-
κοειδῆ παραστάσεις, ὁμᾶδες καλ-
λιτεχνῶν μ' ἕνα ἀπὸ τοὺς μᾶ-
στρους μᾶς ἐπὶ κεφαλῆς ἐκτελοῦ-
σαν γιὰ περιόριστον ἐπὶ ἐπαρχίαις,
κάπου—κάπου ἐπανερχόταν καὶ
κανένας ποὺ ἀνελάμβανε νὰ διορ-
γανίσῃ μιά σειρά ἀπὸ «περιποη-
ρίστους» παραστάσεις—ὅπως ὁ ἐα-
ρῆτος Φαρβουλῆς καὶ ὁ Λάππας
ποὺ μετακλήσανε καὶ ξένους ἀρ-
τίστες—ἐνῶ συνάμα, πότε ἐπίσημα,
πότε ἀνεπίσημα, συσταζόνταν διά-
φορες ἐπιτροπῆς γιὰ νὰ μελετήσουν
τὴν ἀνερχομένη ἱδρύσι μᾶς Κρα-
τικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς. Ἐγὼ ἡ Ἰβια
εἶχα λάβει μέρος σὲ δυὸ τέτοιαις
ἐπιτροπῆς ποὺ ὅπως καὶ οἱ προγε-
νέστερες, δὲν καταφέρανε ἵκ' αὐ-
τῆς τίποτα. Τὴν ἀνοίξῃ τοῦ 1940
—ὅπως ἀνάφερα σὲ πρῶτον μου
ἄρθρον—ἰδρύθηκε ἡ Ἐθνικὴ Λυρικὴ
Σκηνή, ὄχι ὁμοῦ αὐτοτελεῖς ἀλλὰ
σάν κλάδον τοῦ θεάτρου τῆς πρό-
ρας, μὲ στελέχη ὅλο ἀπὸ νέου,
ἀποφοίτους τῶν ὀδῶων μᾶς ποὺ
μερικὸι εἶχαν τελειοποιήθῃ σὲ ἔ-
ξωτερικόν. Στὸ ὑσταθῶ ὁμοῦ δὲν
ἔπαυε νὰ παίζῃ—κυρίως καθὲς Σάβ-
βατοκύριακον—στὰ «Ὀλύμπια»
ὁ παλιὸς θέατρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Με-
λοδραμάτος παραστάσεις ἀκατάστα-
τες, ὁμοῦ πᾶ καὶ μᾶλλον «μου-
λουκοειδῆς». Στὰ 1942 τὸ «Θέα-

ΚΑΤΙΝΙΩ

Σκέτς ρομαντικὸ ὑπὸ τοῦ κ. ΦΡΙΞΟΥ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΤΙΝΙΩ—Νοικάρισα—Μοδί-
στρο ἐτῶν 24.
ΠΕΤΡΟΣ—Νοικάρης—Μικρὸ
πορος, ἐτῶν 42.

ΝΙΚΟΣ—Νοικάρης—Πλασὲ
ἔ-
τῶν 28.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ—Νοικοκυρὰ
ἔ-
τῶν 60.

Μὲ τὸ ἀνοιγμα τῆς αὐλαίας ἡ
σκηνὴ παριστᾷ ἀδελφὴ Πλακιδι-
κου σπιτιοῦ, 4 δωμάτια δύο δε-
ξιὰ καὶ δύο ἀριστερά. Εἰς τὸ βί-
θος πόρτα. Κάπου ἕνας κισσός.
(Ὁ Πέτρος καὶ ἡ Παρασκευὴ
πίνουν καφεδάκι)
ΠΕΤΡΟΣ.—Ὅπως οὐβλεγα κυ-
ρὰ Παρασκευὴ μπορεῖς καὶ σὺ
νὰ τὸ καταλάβης, ὄχι γιὰτὶ πρό-
κειται γιὰ μένα, μὰ ἔχω τὴ γνώ-
μη ὅτι τέτοια τύχη δὲν τὴν βρι-
σκει ἡ κάθε μιά κοπέλλα.
ΠΑΡΑΣΚ.—Μὰ κύρ Πέτρο λές
ὅτι δὲν τῆς τάπα, μάλλισε ἡ
γλώσσα μου, κάθε μέρα τὰ ἴδια
νὰ τῆς λέω, μὰ ποὺ αὐτῇ, κεφάλι
γ ὕριστο.

ΠΕΤΡΟΣ.—Δὲν τῆς εἶπες ὅτι ὁ
σκοπὸς μου εἶναι καλὸς καὶ ὅτι
ἐγὼ δὲν θέλω νὰ δουλεύω, θέλω
νὰ τὴ σταματήσω ἀπ' τὶς ξένες
δουλειές.
ΠΑΡΑΣΚ.—Τάπα ὅλα μὰ αὐτὴ
μοῦ φαίνεται ὅτι τάχει μὲ τὸ Νί-
κο, εἶναι τρελλὴ καὶ παλαβὴ μα-
ζὶ του.
ΠΕΤΡΟΣ.—Τότε θὰ τὴν πιάσω
ἐγὼ καὶ θὰ τῆς τὰ πῶ ἔαυστερα.
ΠΑΡΑΣΚ.—Κάνε ὅπως θέλεις,
καὶ πάλι θὰ τῆς τὰ ξαναπῶ.
ΠΕΤΡΟΣ.—Ἐγὼ φεύγω τώρα
γιατὶ ἄρρησα (κάνει νὰ φύγῃ μὰ
φαίνεται στὴ δεξιὰ πόρτα ἡ Κα-
τινιώ).
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Καλημέρα σας.

ΠΕΤΡΟΣ.—Καλημέρα Κατινιώ.
ΠΑΡΑΣΚ.—Καλημέρα κοκόνια
μου, τί κάνεις καλὴ μου κυρὰ;
νορίς σήμερα εὐπνησες.
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Ἐχω ἕνα φόρεμα
νὰ τελειώσω βιαστικὸ.
ΠΑΡΑΣΚ.—Αὐτὰ παθαίνει κα-
νεὶς ὅταν δὲν ἀκούει τὸν μεγαλύ-
τερο, σπαίξει στὴ δουλειά.
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Γιατὶ τὸ λές αὐτὸ
τάχα, εἶναι ντροπὴ ὅταν δου-
λεύει κανεὶς;
ΠΑΡΑΣΚ.—Ὅχι, μὰ, γιὰτὶ πα-
ρακαλῶ ἀφοῦ μπορεῖ νὰ γίνῃ νοι-
κοκυρὰ νὰ βασανίζεσαι μὲ ξένες
δουλειές.
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Αὐτὰ εἶναι ἐπιτη-
ματα τύχης.
ΠΑΡΑΣΚ.—Καὶ μυαλοῦ παρα-
καλῶ. Ἐμένα νὰ μὲ συμπαθεῖτε
πηγαίνω νὰ πάρω κάρβουνα γιὰ
νὰ μαγειρέψω γιὰτὶ πέρασε ἡ ὥ-
ρα. Γεῖά σας (φεύγει).
ΠΕΤΡΟΣ.—Ἐχει δίκιο ἡ κυρὰ
Παρασκευὴ, Κατινιώ.
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Μπορεῖ μὰ τί θέ-
λεις νὰ κάνω;
ΠΕΤΡΟΣ.—Γιατὶ νὰ κρυβόμα-

στε. Ἄκουσε Κατινιώ ξέρεις ὅτι
εἶμαι ἕνας καλὸς νοικοκύρης, ἔχω
τὸ μαγαζάκι μου καὶ ἕνα οἰκό-
πεδο κατὰ τὸ Παγκράτι, σκοπεῖω
λοιπὸν ὅταν θὰ παντρευτῶ νὰ
χτίσω ἕνα σπιτάκι καὶ νὰ ζήσω
ἡσυχὰ μὲ τὴ γυναικούλα μου.
Καὶ ὅπως ξέρεις καὶ θὰ σοῦπε
βέβαια καὶ ἡ κυρὰ Παρασκευὴ
διάλεξα ἑμένα.
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Εὐχαριστῶ κύριε
Πέτρο γιὰ τὴν προτίμησιν, μὰ
ξέρεις...
ΠΕΤΡΟΣ.—Ναὶ καταλαβαίνω
κανένας ἄλλος.
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Ὅχι ἀκόμα, μὰ ὁ
ταν γίνῃ θὰ τὸ μάθης.
ΠΕΤΡΟΣ.—Καλὰ, κάνε ὅπως
καταλαβαίνεις. Μὴν ξεχνᾷς ὁμοῦ
ὅτι ἐγὼ θὰ σὲ περιμένω. Καὶ
τώρα φεύγω γιὰτὶ ἄρρησα. Κα-
λημέρα Κατινιώ (φεύγει).
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Στὸ καλὸ κύρ Πέ-
τρο καὶ καλὸ βράδυ. (Ἡ Κατινιώ
εἰσέρχεται σὸ δωμάτιο καὶ σὲ
λίγο παρουσιάζεται μὲ ἕνα φόρε-
μα καὶ μιά καρέκλα. Κάθεταί
καὶ ῥάβει, τραγουδώντας κάποιο
τραγουδάκι.

ΚΑΤΙΝΙΩ.—(Ὅταν τελειώσει τὸ
τραγοῦδι ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὁ
Νίκος βγήκε στὴν ἀδελφ. Σηκώ-
νεται χαρούμενη). Καλημέρα
Νίκο.
ΝΙΚΟΣ.—Καλημέρα (βαρῶθυ-
μα)
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Μὰ τί ἔχεις;
ΝΙΚΟΣ.—Τίποτα.
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Μοῦ φαίνεται πὼς
κάτι ἔχεις. Καὶ ξέρεις ἔχω κάτι
εὐχάριστο.
ΝΙΚΟΣ.—(Ἀπότομα) Λέγε γρή-
γορα γιὰτὶ βιάζομαι.
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Ἄν βιάζεσαι δὲν
πειράζει σὲ λέω ἄλλοτε ποὺ
θάσαι λιγότερο βιαστικὸς.
ΝΙΚΟΣ.—(Βάρβαρον). Ἄφοῦ ξέ-
ρεις ὅτι ἐμένα δὲν μ' ἀρέσκουν
αὐτὰ, λέγε σύντομα.
ΚΑΤΙΝΙΩ.—Μὰ ξέρεις...
ΝΙΚΟΣ.—(Θετικὰ). Λέγε καὶ
σύντομα εἶπα.
ΚΑΤΙΝΙΩ.—(Γλυκὰ τὸν πλη-
σιάζει). Νὰ ξέρης Νίκο μου, μοῦ
φαίνεται ὅτι... (κατεβάζει τὰ μά-
τια).
(ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ — ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Εικοσιπέντε Δεκεμβρίου
έποχή βροχής και κρύου

Δέν επιστρέφονται ποτέ χειρόγραφα. Τό πλείστον,
πηγαίνουν γιά τό χρήσιμον καλάθι τών άχρήστων.

Τό δεύτερον τό φύλλον
πρός χάριν τώσων φίλων!

ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Έχουμε λοιπόν κρίσις: "Οχι βεβαία. Διότι, άν είχομεν κρίσις πώς θα είχαν γίνει Κ ρ ο ι σ ο ι ό ι θεατρικοί επιχειρηματίαι;

Ίδου μία άπόδειξις. Θέλετε και δευτέραν; Δέν έχομεν κρίσις, διότι άν υπήρχε κρίσις θα είχε κρίσις και ό κάθε θεατής και Ίδεν θα μετέβαινε εις τό θέατρον διά ν' άντικρύση τας εγγράμμους καμπόλας τών συμπερτωτών. Ίδου και ή δευτέρα άπόδειξις. Άποδείξεις όμως έχομεν και άλλας. Και τρίτην και τετάρτην και πέμπτην και παρασκευήν και σάββατον..... —συγγνώμην παρεσύρθημεν και έχομεν άποδείξεις και άλλας, τας άποδείξεις του ηλεκτρικού, του νερού, τών διαφημίσεων αι όποίαι παραμένουν άνεξέφλητοι λόγω τής κρίσεως.

Και όταν λέγομεν παραμένουν έννοούμεν ότι περιμένουν να πληρωθούν, συνεπώς παραμένουν, μένουσιν διά τόν παρά

Όπερ έδει δείξει!....

ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΜΕΝΙΔΙ

Άνακοινούται άρμοδίως "ότι την τακτική συγκοινωνία Όμοιοιαι—Μενιδίου (έννοούμεν την ταβέρναν Μενιδι) ανέλαβε ό ήθοποιός κ. Ι. Ατρίδης.

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Παρά του συγγραφέως κ. Σαλέκου Άκελλάριου υπεβλήθη διαμαρτυρία προς τόν Σύνδεσμον Καταστηματαρχών Κουρέων διά την αύξησιν τής τιμής του ξυρίσματος.

Ό κ. Άκελλάριος όπως εδήλωσεν προς άντιδρασιν, θα παραμείνη άξέριτος επί τρεις μήνας!

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Λόγω τής οικονομίας του ρεύματος, τό θέατρον "Απόλλων δηλοϊ ότι φωτίζεται έπαρκώς με ένα... κ α ν δ η λ ά κ ι δυνάμειος ενός κηρίου (ποιού κυρίου, δέν εγνωσθη).

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΑ

Συνελήφθησαν υπό τής Άγορανομίας τρεις κρεοπώλαι, πωλούντες γάτες άντι λαγών. Κατόπιν τούτου και προς άποφυγήν συγχύσεως, ή δεσποινίς Λαγού εδήλωσεν ότι δέν είναι γάτα.

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ό κ. Χρήστος Καπνίσης, εδήλωσεν ότι δέν θα κάμη θεατρικήν επιχειρησιν έφ'ετος. Τό Σωματεϊον τών Ίθοποιών διέταξεν γενικόν πένθος εις τά θέατρα.

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

—Ό φίλος μου ό Κυριακός!..

Ι. ΠΡΙΝΕΑΣ...

—Ό φίλος μου ό Πρινέας!..

Π. ΚΥΡΙΑΚΟΣ...

—Άπό του ύψους τής γκρεμισμένης μας φωνής, συγγραφείς σας περιφρονώ.

Ν. ΜΗΛΙΑΔΗΣ

—Κόσμε θηλέων, ένθυμώ πώς μία είν' ή βάσις.

"Αν πέθανε ό Δόν Ζουάν γεννήθηκε ό Γιολδάσης.

ΤΑΚΗΣ ΓΙΟΛΔΑΣΗΣ

—Άγαπώ τις ά δ ε λ φ έ ς μου!

ΦΙΤΣΑ ΝΤΑΒΟΥ

—Τί κρίμα να σαι έφτάφιλος κι' από τό ζάρι, άφίλος!..

Ι. ΣΠΑΡΙΑΔΗΣ

—Έμένα με ξεχάσατε; πέρασε πιά ή μόδα μου.

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ό κ. Κώστας Κοφινιώτης, άνεκοίνωσε ότι τό πρόγραμμα τών συναυλιών του τής προσεχούσ εβδομάδος ώρίσθη ως έξής:

ΔΕΥΤΕΡΑ. Διαγωνισμοί όρχηστρών.

ΤΡΙΤΗ. Διαγωνισμοί μεταξό παιδιών που λένε τά κάλαντα.

ΤΕΤΑΡΤΗ. Θα βραβευθη τό καλύτερο μπουζούκι.

ΠΕΜΠΤΗ. Πέντε ντιζέρ και έπτά ντιζέρ θα δείρουν τόν κ. Κοφινιώτην από σκηνής.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Συναύλια με ροκάνες πρωτοχρονιάτικες.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ό κ. Κοφινιώτης μεταβαίνει εις τά Ταμειυτήρια και καταθέτει τας εισπράξεις του

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

—ΕΠΙ ΜΕΤΡΩ και επί παραγγελία, κατασκευάζω συναυλίαι παντός είδους. Πληροφορία κ. Κώσταν Κοφινιώτην.

—ΜΕΣΟ ΠΟΥΡΟ, έν άρίστη καταστάσει, εγκαταλειφθέν παρά του κ. Θ. Συναδινού, πωλείται εις τιμήν εύκαιρίας.

—ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ, προπολεμικά άντοχής έκποιούνται. Τάκης Δαρλέξης.

—ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ θεαταί διά τό θέατρον "Απόλλων Δ. Κ. Εδαγγελίδης.

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΠΟΛΛΩΝ. Η κόρη τής καταιγίδος και ή καταιγίς τής δεκαημέρας. (Δράμα).

ΑΛΑΜΠΡΑ. Όλοι στό γαζοζέν και κανένας στό τμειον. (Τραγωδία).

ΠΑΝΘΕΟΝ. Η Σιμόνη άπέθανε από έρωτικές κομπίνες.

ΠΑΠΑ ΓΩΑΝΝΟΥ. Φωλιές γκρεμίζονται πολυκατοικίες κτίζονται.

ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. Ό ύπάλληλος εκδικείται και τό κοινόν επίσης.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Ο ΣΟΒΑΡΟΣ Κ. ΕΡΝΕΣΤΟΣ

ΑΝΑΚΙΝΕΙΤΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΠΑΛΙΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ κ. ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΓΓΛ

ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ (του μνημού άνταποκριτού μας).—Ό παρ' ήμιν παρεπιδημών μακαρίτης κ. Όσκάο Ουάιλντ, άναγνώσας εις τας άθηναικάς εφημερίδας τό δημοιουργηθέν διά τών «Σοβαρόν κ. Ερνέστον» ζήτημα προσέβη εις τας άκολούθους δηλώσεις.

»Βέβαια οι σοβαροί κ. κ. Μαμάκης και Δόξος είναι κριτικοί έξ επαγγέλματος, διότι δέν βρῆ-

καν άλλο επάγγελμα προχειρότερον ή χειρότερον, αλλά και ό σοβαρός κ. Μουζενίδης είναι σκηνοθέτης έξ επαγγέλματος διότι δέν βρῆκε και αυτός άλλο επάγγελμα.

Τι πρέπει να γίνει; Μετανοώ διότι έγραφα τόν «Ερνέστο» και έδωσα άφορμήν εις τους σοβαρούς κριτικούς και σκηνοθέτας τών "Αθηνών να παίξουν εις βάρος μου τάβλι».

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Καθ' ή μεταδίδει τό πρακτορείον Μοντιάλ, ό κ. Μακέδος κατεδικάσεν εις τόν... έκ πείνης θάνατον τούς θεατρικούς συγγραφείς Άλ. Σακελλάριον, Δημ. Γιαννουκάκη, Χρ. Γιαννακόπουλον και Δ. Εδαγγελίδην, δηλώσας ότι ούδέποτε θ' αναβιάση έργα των εις τό Μοντιάλ και συνεπώς οι καταδικασμένοι θ' αποθάνουν έκ πείνης.

Συντάκτης μας έπισκεφθείς τούς μελλοθανάτους τούς εύρε περιλύτους γευματίζοντας με μίαν πενιχράν γαλοπούλαν τής σούβλας και πίνοντας εις ύγειάν του έν

λόγω θιασάρχου και τής άνοησίας του.

Η έκτέλεσις του κ. Μακέδου θέλει γίνει προσεχώς με τά έργα τών συγγραφέων τούς όποιους προτιμά.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ειδικός φωτορεπόρτερ κατάφθοσε να φωτογραφήση την καρδιά του κ. Πέτρου Κυριακού, ή όποία, όπως βλέπει ό άναγνώστης εις να κατάμαυρη, διότι του την έμαύρισαν οι κ. κ. Πρινέας και Μανέλλης.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια εκ τής 3ης σελίδος)

Φαντάζεσθε όμως την έκπληξί του, την άμχανία του, κι' όλα τά παρόμοια συναισθήματα που δοκίμασε, όταν διεπίστωσε ότι ή άγνωστος κυρία, ήταν ένας... δεκαοχτάχρονος θηλοπρεπής, ό όποιος μάλιστα εφαινετο νάχη... άγρίας διαθέσεις...

Τώρα περιμένετε τή συνέχεια άγαπητοί μου... Αλλά... θου φυλακήν τω στόματί μου... και δέν θα βγάλω εγώ τό φειδί από την

τρο "Αθηνών" υπό την διεύθυνσιν του Κωστή Μπασιζά άποπειράθη να ιδρύσθη και τμήμα Λυρικής Σκηνής άπορροφώντας τους καλλιτέρους ήθοποιούς του παλίου μελοδραμάτος, αλλά άπέτυχε γιά οικονομικούς λόγους, συμπαρασύροντας στην πτώση του και τό θίασο τής πρόξας.

Σήμερα, όλοι σχεδόν οι τραγουδιστές του παλίου Μελοδραμάτος καθώς και ή μαέστρος Καραλίδης προσελήφθησαν στο "Εθνικό θέατρο και μαζί με τούς νεωτέρους άποτελούν ένα άριστο συγκρότημα την πραγματικήν "Εθνικήν Λυρική Σκηνή που θα έφανισθη έντός όλίγου στο άνακαινίζμενο θέατρο "Ολύμπια". Η ήμέρα εκείνη θα σημειώσγη με κάινουργία εποχή γιά την πολυπαθή ελληνική μελοδραματική τέχνη. Τό παλιό θναιρο, επί τέλους, πραγματοποιείται.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΓΑΛΑΟΥΝΗ

τρόπα του!...Τούτο σας λέγω μόνο... "Ότι ό άγαπητός Κυριακός ρεβγειονάρισε με όλες τις άνατολιτικές λειχουδιές!...

Ο Κ. ΟΡ. ΜΑΚΡΗΣ

Τόν βρισκω σκεπτικό στο καμαρίνι του, κι' έτσι ξαφνικά χωρίς καμιά προεισαγωγή του... έκτοξεύω την ερώτησι:

—Ποιά είναι ή πιό ώραία χριστουγεννιάτικη άνάμνησί σας, κ. Μακρή;

—Ότι δέν έχω...ξύλα γιά τό σπίτι μου!...

—Απορώ, και ζητώ εξηγήσεις.

—Μάλιστα άγαπητέ μου...Θυμάμαι, και, κάθε χρόνο τέτοιες μέρες έκαίγα άνθρακίτη, και φέτος, δέν έχω ούτε ξύλα...

Νά μία άνάμνησι...πεζή, συλλογίζομαι...Μά με περιμένει κι' άλλη πιό... δραματική.

—Άλλοτε τό πρωί τά Χριστουγέννα, μόλις γύναγα από την έκκλησία, έτρωγα, κάτι περίφημες μπριζόλες χοιρινές, και τό μεσημέρι ήταν άπαραίτητη μία σουπα γαλοπούλα...

Θέλετε άλλη ώραίοτερη άνάμνησι άπ' αυτή;

Τι να τού πώ; Χωράει παρηγοριά γιά κάτι τέτοιες... ά π ώ λ ε ι ς ε ς;

Η ΔΙΣ ΝΤΙΡΙΝΤΑΟΥΑ

Λίγοι άσφαλώς θαχουν δεχτή μία τόσο πρωτότυπη χριστουγεννιάτικη έπίσκεψη, σάν κι' αυτή που δέχτηκε (μιά φορά ή χαρι-

τωμένη πρωταγωνίστρια του θεάτρο "Παπαϊσιάννου" δις Καίτη Ντιριντάου.

Θά πλησίαζαν μεσάνυχτα τής παραμονής, όταν άπ' έξω από τό σπίτι της σταμάτησε μία πολυτελής κούρσα, κι' ένας κομπόζατος τριανταπεντάρης με μιά περιφημη άνθοδεσμη κατέβηκε, και χτύπησε τό κουδούνι. Στην ύπηρέτρια που έτρεξε ν' άνοιξη έδωσε μία κάστα του που έργαφον μαζί με τόνομά του κι' έναν σπουδαιότατο τίτλο.—που γιά λόγους ενοήτους δέν μπορούμε ν' αναφέρουμε—και ζήτησε με μιά έξαιρετική ευγένεια να γίνη άμέσως δεκτός από την διδα Ντιριντάου.

Γιά να μην πολυλογούμε ή έπιθυμία του εξετελέσθη, και σε λίγο ή έκπληκτη νεαρή μας ντιβια, άκουσε την πιό περιεργή...ερωτική έξομολόγησι, που δυστυχώς, είναι αδύνατο να την μεταφέρουμε έδω. Και στο τέλος πήρε και την...χαριστική βολή!

—Δις Καίτη, τής ειπε ό...κομπόζατος νυκτερινός έπισκέπτης. Σε τρία τέταρτα, φεύγω με έκτακτο άεροπλάνο γιά την Βαρσοβία, κι' από κει γιά την Γαλλία...Δώστε μου μίαν υπόσχεσι ότι θα γίνεσαι...γυναίκα μου, και άμέσως φεύγω με μαζί!...

"Αν σημειώθη, ότι τό εις γρουσον κάλυμα, των... ύποσχέσεων του αυτών, εφθανε σε πολλά έκατομμύρια προπολεμικά γαλλικά φράγκα.

Θέλετε τώρα και τό αποτέλεσμα; Χ υ λ ό π η τ τ α !... Και ό κομπόζατος και πολύφρονος νυκτερινός έπισκέπτης, ή-

ρε τά ύπαρχοντά του και τις κουρελιασμένες του έλπίδες και εξηφανίσθη μέσα στην νύχτα, μη δάσας έκτοτε ούδέν σημείον ζωής!.

Ο Κ. Μ. ΚΟΚΚΙΝΗΣ

Η Χριστουγεννιάτικη αυτή περιπέτεια του δημοφιλούς μας πρωταγωνιστού κ. Κοκκίνη, που θυμίζει άρκετά... κινηματογραφικό φίλμ, συνέβη προ άρκετών ετών, και πριν από τόν γάμο του. "Η...δήλωσις αυτή είναι άπαραίτητη, γιά να μην έχουμε... ό μη γνηνοτο τίποτε οικογενειακά άπρόοπτα, άφου μάλιστα τώρα όπως καλές και κακές γλώσσες λέγε, ό κ. Κοκκίνης είναι πρότυπον συζύγου και οικογενειαρχου.

Η υπόθεσις με δυό λέξεις είναι: «Ζητήσατε την γυναίκα» και μάλιστα Χριστουγεννιάτικα.

Νά οι λεπτομέρειες έν συντομία. Ό άγαπημένος μας κομικός, θέλει να κάνη... ερωτικά άντιποινα σ' έναν του φίλο, δημοσιογράφο, γιά μιά ερωτική βρωμοδουλειά που ό τελευταίος ούτος, είχε άποπειράθη να τού οκαρώση. Σ' ένα Χριστουγεννιάτικο ρεβγειόν λοιπόν, και μέσα σ' ένα κοσμικό κέντρο, τόν συναντά, μαζί με μιά φίλη του ήθοποιό, ή όποία μάλιστα, την επαιμένη πρόκειται να φύγησιν τούρνε γιά την Πελοπόννησο. Άμέσως αρχίζει ένα άγριο φλέρι, που κρατεί ως τις πέντε τό πρωί, που φεύγει γιά τόν σταθμό γιά να πάρη τό τραίνο. Ό κ. Κοκκίνης και άκολουθεί χωρίς να γίνη άντιληπτός. Έχει συλλάβει ήδη ένα καταπληκτικό σχέδιο.

Στό σταθμό, βρίσκει τό πρώτο ταξί, και ρωτά τόν σωφρό.

—Μπορείτε—να παρακολουθήσ τό τραίνο, και να βρισκασι ταυτόχρονα μ' αυτό σε κάθε σταθμό.

Η άπάντησις είναι καταφατική, και ή σχετική συμφωνία κλείνεται.

Σε λίγο τό τραίνο τής γραμμής μπαίνει στο σταθμό. Η ήθοποιός χαίρεται, τόν φίλο της τόν δημοσιογράφο, και μπαίνει στο βαγόνι. Άπό τό παράθυρο λοιπόν αυτή και ό φίλος της από την πλάτ—φόρμ, λένε τις τελευταίες άποχαρτιστιόριες φιλοφρονήσεις. Η μηχανή σφυρίζει, ένα γυναικείο μανηλάκι κουνιεται νευρικά, και τό τραίνο σιγά-σιγά φεύγει.

Και κείνη την στιγμή συντελείται ή... έκδικήσις. Μπροστά στα μάτια του έκπληκτου δημοσιογράφου, και δίπλα της, στο ίδιο παράθυρο τής φίλης του, εμφανίζεται ό κ. Κοκκίνης, ό όποιος κρατώντας την... τραφερά από τούς όμους γνέφει κοροϊδευτικά στον... άπαρηγόρητο δημοσιογράφο, που είχε μείνει μπουκάλα, και κυτώντας την... αναχωρούσαν με 80 χιλιόμετρα ευτυχία του, τραβούσε τά μαλλιά του!...

Και τό ταξί τί χρειάζοτανε;... θα ρωτήσετε. Άπλούστατα, ήταν τό συγκοινωνιακό μέσο που ξανάφερε τόν άγαπημένο πρωταγωνιστή, από την Κόρινθο πάλι στην "Αθήνα, γιά τό βράδυ είχε παράσταση στο θέατρο...

Αυτό θα πη Χριστουγεννιάτικη περιπέτεια!

T—Θς